

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra VEJBRED

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 495. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg03-shoot-idm139889640644400/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

--- Og de Dage, da du var ung, hvisker det, som naar store Træer suser, da du løb fra dine Forældres Hus for at vinde og ikke vidste hvor og ikke hvad, da du elskede, da du aldrig søgte, da du red mod Slottet og spurgte ingen om Vej.

--- Du taler om Ting, jeg ikke kender, svarer Stemmen, der er tør som frossent Løv. Aldrig forlod jeg Hus og Hjem, og altid spurgte jeg om Vej, hvor jeg kom.

--- Og den Gang, du stod for Dragen, - - den Gang din Elskov græd Blod?

--- Saa hed var aldrig min Elskov, aldrig! -- og jeg har levet længe.

Da siger Stemmen, der var som Kildens Klunk, og bliver som Dønet af en fjern Flod, der stemmer Strømmens Ryg mod en lang Vinters Is.

--- Jeg kender dig, siger den, -- du er Skiftingen, de bar til Prinsens Vugge.

Saa tier Stemmerne længe.

Da taler omsider den Røst, der kommer som fra Skove, og den er stille som en Solnedgang.

--- Du, som jeg aldrig saa i Dagens Lys, siger den, du, som jeg aldrig fandt, hvor Lykken vindes, du, der gemmer dig som Viben og haaner og ler, -- ved du, at Nætter og Dage hører jeg dig kalde og din Stemme skælve af Graad, mens du spotter mig som Løgner. Ved du, at naar Løvet falder, og Skoven er Taage og vaade, nøgne Stammer, hører jeg dine Trin over de sorte Blade og ser dig vandre hvileløs ad Stier, som aldrig endes, og som løber fra Slot til Slot. Ved du, at naar Prinsessen staar Brud, ser jeg dig uden for Slottets Gitterport stirre mod de skinnende Ruder. Og ved du, -- du som er Haan, hver Gang du taler, -- at ingen Bloddraabe af nogen Prins, som dræbes af Dragen, brænder Jorden saa hedt, som naar du græder ensomt i Natten.